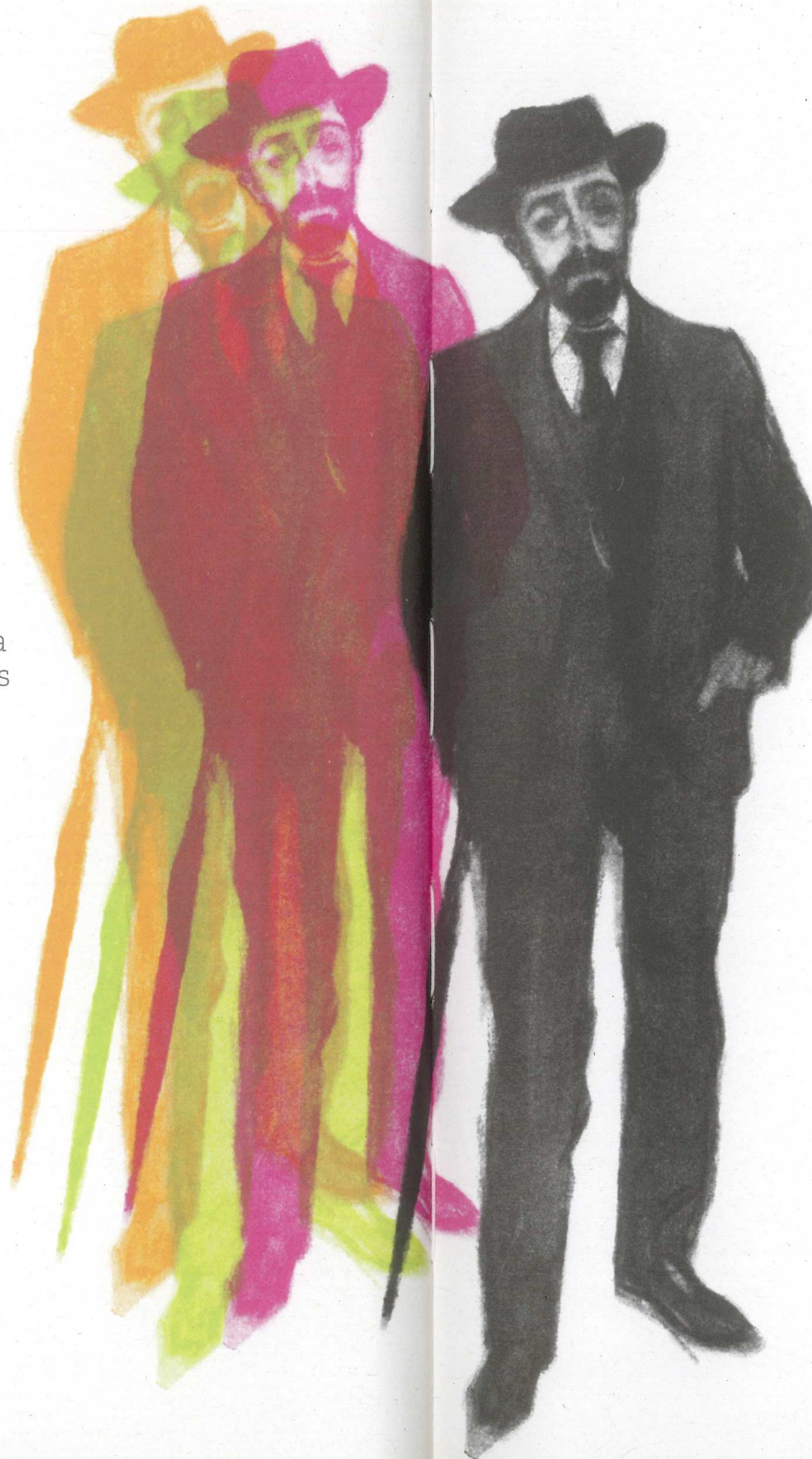

INTRODUCCIÓ

L'exposició us convida a acostar-vos al poeta de la paraula il·luminada: **Joan Maragall i Gorina** (Barcelona, 1860-1911). En uns anys en els quals Barcelona s'expandeix i entra a la modernitat; en uns anys de convulsions socials i polítiques, Maragall fa sentir la seva veu. Ho fa des de la sinceritat i amb un profund sentit ètic perquè parteix de la convicció que la poesia, l'autèntica poesia, és indestriable de la vida; més: que en revela el seu sentit més profund. L'amor, la natura, la vida ciutadana, les figuracions mítiques i les aspiracions col·lectives troben en la paraula maragalliana la seva justa expressió. Però també el dolor, la imprecació i l'afany de justícia, perquè la paraula sorgeix d'una consciència inquieta que no sap ni pot tancar els ulls quan s'atempta contra la vida. Per tot això, cent anys després, encara és ben viva.

De dins la boirina del massa pensar
salta una paraula
tota **il·luminada**
amb un sentit nou: la boira es desfà.
Tot el pensament repren arrencada.

«Dimecres de Cendra», 1911

INTRODUCCIÓN

La exposición invita a acercarse al poeta de la palabra iluminada: **Joan Maragall i Gorina** (Barcelona, 1860-1911). En unos años en los que Barcelona se expande y entra en la modernidad, en unos años de convulsiones sociales y políticas, Maragall hace oír su voz. Lo hace desde la sinceridad y con un profundo sentido ético, porque parte de la convicción de que la poesía, la auténtica poesía, es inseparable de la vida; más aún: que revela su sentido más profundo. El amor, la naturaleza, la vida ciudadana, las figuraciones míticas y las aspiraciones colectivas encuentran en la palabra maragalliana su justa expresión. Pero también el dolor, la imprecación y el anhelo de justicia, porque la palabra surge de una conciencia inquieta que no sabe ni puede cerrar los ojos cuando se atenta contra la vida. Por todo ello, cien años después, continúa viva.

De la neblina del mucho pensar
surge una palabra
toda **iluminada**
con un sentido nuevo: la niebla se deshace,
y el pensamiento toma otra vez fuerza.

(traducción de Josep Batlló)